

CURIERUL

MISIONAR

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune“.

Anul X.

București, 1930.

No. 2.

DEPARTAMENTUL PASTORAL.

Responsabil: ȘT. DEMETRESCU.

Lucrați cu toții la evanghelizarea lumii.

În viața noastră de credință am cunoscut vremuri, când trebuia să folosești mult timp, și multă expunere de dovezi, ca să convingi pe oameni, că sfârșitul este aproape și că Domnul va veni în curând. Ba, din cauza învățurii acesteia, Adventiștii erau luați în râs și denunțați caeretici de către multe fețe bisericești.

În toți acești ani de atunci, Dumnezeu a adus, însă, atâtea dovezi, încât azi nu mai constituie o greutate, să convingi pe oameni, că sfârșitul lumii e aproape. Evenimentele s'au grămădit unele după altele în așa măsură și cu atâta claritate, încât lumea a înțeles, că învățătura Adventiștilor este întemeiată pe adevărul lui Dumnezeu din Scripturi. Azi sunt chiar și preoți, cari predică despre a doua venire și despre sfârșitul apropiat al lumii, fără teama de a se vedea învinuiți de erezie.

Dar, în legătură cu vestirea venirii Domnului, cunoștința, asupra căreia trebuie lămuriri oamenilor, este aceea privitoare la păzirea poruncilor lui Dumnezeu și la ținerea Legii Sale neschimbate. Lucrarea aceasta ne-a fost deasemenea foarte mult ușurată de Dumnezeu în ultimii ani, când — *din cauza diferitelor schimbări în datinele și orânduelile bisericești* — poporul a ajuns doritor, să cunoască Legea cea veșnică și neschimbată, dată de Dumnezeu ca regulă pentru credința noastră. Ca să aducem popoarele la ascultarea de Dumnezeu din credință, din iubire și devotație: — aceasta trebuie să fie în deosebi preocuparea noastră a Adventiștilor de Ziua Șaptea.

Trebuie să convingem pe oameni, că Dumnezeu a iubit lumea atât de mult, încât a dat pe Fiul Său unul născut, tocmai ca printr'ansul să primim har și putere, ca să ieșim din rătăcii și păcate și să ne facem părtași de

fire dumnezească, spre a trăi viața lui Dumnezeu, care este arătată în Legea celor zece porunci.

Aceasta este o lucrare foarte mare. Ea nu se poate îndeplini numai de câțiva, și cu atât mai puțin de cei o mână de Predicatori. Pentru lucrarea aceasta de evanghelizarea lumii, *trebuie să se ridice toți credincioșii Evangheliei, toți membrii Comunităților noastre*, fiecare în localitatea unde trăiește. Aceasta este chemarea lui Dumnezeu pentru timpul de azi.

Ascultați, ce zice Spiritul profetic în această privință:

LUCRAREA MEMBRILOR COMUNITAȚII.

Noi avem de dus lumii o solie dela Dumnezeu, — solie, care trebuie dusă în bogata plinătate a puterii Spiritului Sfânt. Faceți, ca Predicatorii noștri să vadă nevoia, de a căuta salvarea celor pierduți. Trebuie făcute apeluri directe către cei ne veniți la pocăință. „Pentru ce Învățătorul vostru mănâncă cu vameșii și cu păcătoșii?“ — întrebau fariseii pe ucenicii Domnului. Iar Mântuitorul răspunde: „Eu n'am venit, să chem la pocăință pe drepți, ci pe păcătoși“. Mat. 9, 11, 13. Aceasta este lucrarea dată nouă de Domnul. Și niciodată nu a fost mai mare nevoie de lucrarea aceasta, ca tocmai astăzi.

Dumnezeu n'a dat Predicatorilor lucrarea de apănarea neînțelegerilor din Comunități. Abia au terminat lucrarea aceasta undeva în aparență, și iată, că trebuie să meargă, să o facă iarăș. Asemenea membri, de cari Predicatorii trebuie să se ocupe mereu, ajung niște slăbănogi în ale credinței. Dacă nouă din zece din efortările depuse pentru cunoșcătoria adevărului ar fi fost depuse pentru oameni, cari niciodată nu au auzit adevărul, cât de cu mult mai mari ar fi fost progresele făcute! Dumnezeu a oprit binecuvântările Sale, pentru că poporul Său nu a lucrat în armonie cu directivele Sale.

Aceasta servește spre slăbirea cunoșcătorilor adevărați.

vărului, când Predicatorii își cheltuiesc cu dânsii timpul și talentele, care ar trebui folosite în lucrarea cu cei nepocăiți. În multe din Comunitățile noastre din orașe, Predicatorii predică în fiecare Sabat, și în fiecare Sabat membrii Comunității vin în casa lui Dumnezeu fără să aibă nici un cuvânt de spus despre binecuvântările primite din cauza binecuvântărilor împărțite altora de dânsii. Ei n'au lucrat în cursul săptămânii, să pună în practică învățăturile primite de ei în Sabatul precedent. Atâta timp, cât membrii Comunității nu vor face nici o efortare, ca să dea și altora cele ce au primit ei, o mare slăbicie spirituală va fi rezultatul obținut de ei.

Cel mai mare ajutor, care poate fi dat membrilor noștri, este să-i invităm, să lucreze pentru Dumnezeu și să depindă de Dumnezeu, iar nu de Predicatori. Puneți-i să lucreze cum a lucrat Domnul Hristos. Faceți-i să se unească cu armata Lucrătorilor Domnului și să îndeplinească serviciile credincioase pentru El.

Sunt timpuri, când este bine, ca Predicatorii noștri să țină în Comunități în Sabat vorbiri scurte, pline de viață și de iubirea lui Hristos. Dar membrii Comunității să nu se aștepte la câte o predică în fiecare Sabat.

Să ne aducem aminte mereu, că suntem streini și călători pe acest pământ, căutând o țară mai bună, cerească. Să lucrăm cu atâta seriozitate și cu așa devotament, încât păcătoșii să fie trași la Hristos. Cei cari au încheiat cu Domnul legământ prin sacrificiu, sunt datori, să se unească cu El în marea și înalta lucrare de salvarea sufletelor. *Puneți pe membrii Comunităților în cursul săptămânii, să-și îndeplinească partea lor de lucru cu credință; iar în Sabat fiecare să-și istorisească experiențele sale.* Adunările vor fi atunci o adevărată hrană la timp, și tuturor celor de față le vor aduce nouă viață și puteri noi. Când poporul lui Dumnezeu va vedea marea necesitate, de a lucra pentru convertirea păcătoșilor, așa cum a lucrat Domnul Hristos, atunci mărturiile aduse de ei în fiecare Sabat vor fi pline de putere. Cu bucurie ei vor istorisi prețioasele experiențe, pe cari le-au făcut în lucrarea pentru alții.

De îndată ce undeva a fost organizată o Comunitate, Predicatorul să pună pe membrii la lucru. Ei vor avea nevoie, să fie învățați, cum să lucreze cu succes. Predicatorii, însă, să întrebuițeze timpul mai mult cu educarea membrilor, decât cu predicarea. Ei să învețe pe membri, cum să ducă și altora cunoștințele primite.... Puterea Evangheliei va veni asupra grupelor cari se ridică, și le va pregăti pentru serviciu. Partea din nouii veniți la credință vor fi umpluți de puterea lui Dumnezeu în așa măsură, încât vor începe de îndată, să lucreze. Ei vor lucra cu atâta silință, încât nu vor mai avea nici timp, nici dispoziția de a slăbi mâinile fraților lor prin tot felul de criticări și vorbiri de rău. Singura lor dorință va fi, să ducă adevărul în toate regiunile câmpului.

Domnul mi-a arătat lucrarea, care trebuie făcută

în orașe. Credincioșii din orașe pot să lucreze pentru Domnul printre vecinii lor. Ei să lucreze în pace și umiliți, ducând pretutindeni cu ei atmosfera cerului. Dacă ei nu se vor crede ceva, ci vor îndreptă sufletele oamenilor tot spre Domnul Hristos, atunci puterea influenței lor va fi adânc simțită....

Nu este voia Domnului, ca Predicatorii să fie lăsați, să facă singuri cea mai mare parte din lucrarea de semănarea seminții adevărului. Bărbați neangajați în serviciul predicării trebuie încurajați, însă, să lucreze pentru Domnul, potrivit cu diferitele lor daruri și talente. Sute de bărbați și femei, cari acum nu fac nimic pentru Domnul, ar putea îndeplini un serviciu foarte bun.... Domnul va folosi creștini umili și devotați, chiar dacă ei nu au primit o educație temeinică în școală, așa ca alții. Faceți, însă, ca unii ca aceștia să înceapă să lucreze pentru Domnul, făcând lucrare din casă în casă. Stând la gura sobei cu sufletele vizitate, ei — cu umilință și temere de Dumnezeu — vor putea face pentru acele familii mai mult decât ar fi putut face un Predicator....

De ce nu se unesc doi sau trei, ca să se adune regulat și să se roage la Dumnezeu pentru câștigarea și salvarea unui anumit suflet, cu care lucrează acum; și apoi pentru câștigarea altora mai departe? Faceți așa, ca în Comunitățile noastre să se formeze asemenea grupe pentru lucrarea cu suflete și pentru câștigarea lor.... Formarea de mici grupe ca bază pentru lucrarea de câștigarea sufletelor de către membri, mi-a fost prezentată de Domnul, care cunoaște cele mai bune căi spre succes. Dacă o Comunitate are mulți membri, ei să se formeze în grupe mici și să lucreze și pentru întărirea membrilor slabi, dar și pentru câștigarea de noui membri. „Mărturiile”, Vol. 7, pag. 18—22.

Iubiți frați, cugetați serios la această chemare a Domnului și cereți dela frații Predicatori sfaturi, spre a vă organiza în grupe mici și a ști cum să porniți la lucrarea Domnului. Timpul este zoritor, chemarea este foarte serioasă; iar lucrarea la care suntem chemați, este în totul minunată. În felul acesta a triumfat și biserica primilor creștini, prin lucrarea făcută de membri. Gândiți-vă la Acuila și Priscila, cari, prin lucrarea lor, au câștigat chiar pe Apoline, citat alături de Petru și Pavel. Gândiți-vă, că Apostolul Pavel zice **DESPRE TOȚI CREDINCIOȘII**: „Sunteți împreună lucrători cu Hristos... Suntem solii lui Hristos, ca și cum Dumnezeu vă îndeamnă prin noi: Impăcați-vă cu Dumnezeu!” 2 Cor. 5, 20. Iar, pentru timpurile noastre, Spiritul profetic zice lămurit, că lucrarea cea mare de convingerea oamenilor se va face prin membri. „Lumea va fi convinsă, nu prin cele predicate dela amvon, ci prin viața pe care o trăesc membrii Comunității”. Dumnezeu să ne ajute la aceasta.

Ștefan Demetrescu

DEPART. MIȘIUNII INTERNE.

Responsabil: P. H. Herman.

Zile speciale și Campanii în anul 1930.

„Căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorînduelii ci al păcii“ al rînduelii. 1 Cor. 14, 33.

Organizația este rîndueală; o conlucrare armonică a părților diferite ale unui corp sau întreprinderi înființată pentru atingerea unui scop comun. Succesul depinde de o bună și potrivită organizație. Aceasta este adevărat și în lucrarea noastră pe care Domnul ne-a încredințat să o facem. O lucrare care crește și face progrese încontinuu, trebuie reorganizată pentru ca să se strîngă toate forțele și ca toate ramurile vitale ale lucrării să fie dezvoltate în mod corespunzător cu progresul lucrării întregi.

Lucrarea noastră este o lucrare misionară. Ea este lucrarea lui Dumnezeu pe acest pământ pentru a mîntui pe oameni, și este o lucrare care crește; și fiindcă crește — laudă Domnului — trebuie să îngrijim ca toate ramurile și părțile lucrării să se desvolte și să crească în mod corespunzător cu progresul general, și ca toți membri să fie îndemnați la activitate. Pentru realizarea scopului propus, este de absolută nevoie de educație și instruire. Deasemenea e nevoie ca să fie făcute planuri noi pentru lărgirea lucrării, și mijloace noi trebuie cautate.

Pentru ca să executăm programul lucrării noastre misionare în sensul de mai sus, și de a păși înainte, s'a hotărît pentru anul 1930, următoarele zile speciale și campanii:

- 1) Ziua Căminului Creștin, 1 Februarie;
- 2) Ziua de recrutare și rugăciuni pentru lucrarea Colportajului, 15 Februarie;
- 3) Săptămâna Misionarilor Voluntari, 8—15 Martie;
- 4) Săptămâna Mare de Colportaj, 5—12 Aprilie;
- 5) Ziua de Educație, 7 Iunie;
- 6) Săptămâna de Abnegație, 5—12 Iulie;
- 7) Campania cu Revista de Toamnă, 1 Septembrie la 1 Decembrie;
- 8) Ziua Școlii de Sabat, 22 Noembrie;
- 9) Săptămâna de Rugăciune, 6—13 Decem.

Publicăm aceste date cu intenția ca să facem cunoscut din vreme slujbașilor Comunităților noastre, cum și tuturor iubitorilor noștri frați și surori, programul nostru misionar pen-

tru anul 1930, rugându-i ca să facă la rîndul lor planurile și pregătirile necesare din timp, în vederea acestor zile speciale și Campanii, spre a ajunge ținta noastră și să reușim pe deplin. E de dorit ca foaia aceasta cu aceste date să fie bine păstrată, chiar undevă pusă în locul adunării, ca să fie văzută de toți, și astfel toți să fie informați și ținuți în curent cu programul misionar ale Denominațiunii noastre Adventiste de Ziua Șaptea.

Deși frații noștri au ceva cunoștință despre scopul și natura acestor zile și Campanii, totuși doresc ca să spun și cu această ocazie ceva despre ele.

După cum am văzut din programul de mai sus, Sabatul dela 1 Februarie, este consacrat „Căminului Creștin“. Cum familia este fundamentul Societății omenești și al Statului, așa este familia creștină fundamentul familiar al Comunității lui Dumnezeu pe acest pământ. În familia creștină tinerii membri ai Comunității lui Dumnezeu sunt educați și crescuți. Acolo se pune baza viitorului lor. Ce e plantat într'înșii în zilele copilăriei lor, e plantat pentru toată viața lor. Familia este un factor important în viața socială, precum și în viața individuală. Spiritul familiei, iubirea, credința în Dumnezeu, sentimentul religios, prietenia, respectul cuvenit lucrurilor sfinte, cum și cinstea trebuie să fie plantate în copii și dezvoltate între toți membrii familiei. Deaceia e bine și potrivit ca un Sabat să fie dedicat „Familiei Creștine“ și ca în ziua aceasta acest ideal înalt să fie adus înaintea tuturor membrilor Comunităților noastre și cu toții să fie îndemnați a trăi după modelul sfânt al Căminului Creștin.

Sabatul dela 15 Februarie este ziua de recrutare și de rugăciuni pentru ramura de Colportaj. Știm că „colportajul este o lucrare misionară de primul rang“ și un factor important în lucrarea noastră. Asemenea știm că de multe greutăți întâmpină frații noștri Colportori în lucrarea lor. Deaceia e bine să ne aducem aminte de dănsii și de lucrarea lor în mod special în rugăciunile noastre, și să încurajăm pe frații noștri să intre în această lucrare importantă.

Dela 8—15 Martie are loc „Săptămâna Misionarilor Voluntari“. Tineretul este generațiunea cea nouă. Tinerii sunt viitorii noștri membri, slujbașii și conducătorii Comunității noastre. Ei sunt chemați de Dumnezeu de a-I fi o mână de ajutor în lucrarea Lui de mîntuire. Pentru această înaltă chemare dănsii au nevoie de o educație, pregătire și creștere potrivită. Cum tânărul Moise a fost educat și pregătit de mama lui pentru viitorul său post înalt așa trebuie să pregătim și să educăm și

pe tineretul nostru Adventist, ca la timpul potrivit să intre în locul destinat lor de Domnul în această lucrare a Lui. Așa dar în această săptămână numită a Misionarilor Voluntari, suntem rugați de a da tinerilor noștri o deosebită atenție, și cu rugăciuni să-i educăm și să-i instruim pentru chemarea înaltă a lor, îndemnându-i în mod pastoral ca să se consacre lui Dumnezeu și să se sfințească pentru lucrarea Lui de mântuire. Pentru acest scop e nevoie ca în această săptămână să se organizeze în toate Comunitățile noastre adunări speciale pentru tineretul nostru. Materialul necesar îl vom trimete la timp dela Uniune.

Dela 5 la 12 Aprilie are loc „Săptămâna Mare de Colportaj”. În această săptămână toți membrii noștri sunt rugați de a vinde literatura noastră, și ca să dea tot câștigul din vânzarea literaturii la fondul de extindere, și înființarea de noi case de Editură.

La 7 Iunie este „Ziua Educației”. În acest Sabat să se dea o educație deosebită tinerilor și să li se pună înainte idealul înalt și binecuvântările cari decurg dintr’o educație creștină primită la școlile noastre misionare. Să se mai facă propaganda în acest sens pentru școala noastră misionară, și tinerii noștri capabili să fie îndemnați ca să meargă acolo. Să se strângă și o colecție pentru fondul de educație.

Dela 5 la 12 Iulie, are loc „Săptămâna de Abnegație”, și dela 1 Septembrie până la 1 Decembrie „Campania cu Revista de Toamnă”. La 22 Noembrie este „Ziua Școlii de Sabat” și dela 6 la 13 Decembrie *Săptămâna de Rugăciune*”.

Aceste Campanii — cu excepție „Ziua Școlii de Sabat” — sunt bine cunoscute, și ca atare cred că nu e nevoie ca să spun acum mai mult despre ele. Rămâne ca să scriu mai mult despre ele la timpul convenit când vom trimete toate instrucțiunile necesare. Rog pe bunul Dumnezeu să ne ajute ca să facem așa cum El ne-a poruncit, și să dea tuturor membrilor noștri un spirit binevoitor, ca în Ziua cea Mare a Domnului să auzim vocea dulce a Mântuitorului nostru Isus Hristos: „Bun venit, serv bun și credincios!”

P. H. Hermann.

Ziua Căminului Creștin.

Notă pentru Presbiter: Văzând nevoia ce există chiar în Căminurile adventiste din pricina ispitelor și încercărilor stăruitoare depuse de Satan, spre a distruge acest așezământ dumnezeesc, Conducerea lucrării din țara noastră a hotărît ca ziua de 1 Februarie să fie destinată Căminului Creștin.

Program:

1. Cântarea și rugăciunea de deschidere.
2. Cor: „Ești pe calea mântuirii”.
3. Cuvântare: „Eu și casa mea”. Iosua 24, 15.
4. Rugăciuni de consacrare.
5. Cântarea și rugăciunea de închidere.
6. Cor: „Ploaia târzie”.

Cuvântare: „EU ȘI CASA MEA”. Iosua 24, 15.

Casa despre care amintește textul se compune din: tată, mamă și copii. Intr’un timp ca acesta plin de idolatrie și decădere, se cere mai mult ca oricând a lua o poziție la fel ca și Iosua pe vremuri, care se simțise dator a rămâne ca un far neclintit și un bun apărător al casei sale, înfruntând decăderea de atunci, și luptându-se pentru dânsul și familia sa.

Faptul acesta stă în deplină conformitate și cu cele spuse de Apostolul Domnului în Efes. 5, 23 și 1 Cor. 11, 3, când zice: „Bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului”. „Dar vreau să știți că Hristos este capul oricărui bărbat; că bărbatul este capul femeiei și că Dumnezeu este capul lui Hristos”. Deci, după cum Hristos este Mântuitorul și ocrotitorul Bisericii Sale, astfel și bărbatul este ocrotitorul și păzitorul credinței adevărate în familia sa. Și cred că aceasta ar trebui să simtă fiecare cap de familie pentru Căminul său.

Și apoi, privind în istoria trecutului, trebuie să ne oprim asupra marelui bărbat al lui Dumnezeu, Abraam, dela care putem lua o mulțime de învățături.

Textul din Genesa 18, 17—19, ne dă o bună apreciere a caracterului de părinte al lui Abraam, căci Domnul Se adresează lui prin aceste cuvinte: „Să ascund Eu oare de Abraam ce am să fac? ... Căci Abraam va ajunge negreșit un neam mare și puternic, și în el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului. *Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină calea Domnului, făcând ce este drept și bine*, pentru ca astfel Domnul să îplinească fața de Abraam ce i-a făgăduit”.

Și apoi dacă ne gândim la Iov, bărbatul temător de Dumnezeu, care a știut să sufere cu atâta resemnare toate cercările grele venite asupra-i, dând un bun exemplu familiei sale, *ne putem da bine seama ce înseamnă a fi un tată creștin*, deci un cap de familie înaintea căruia stau clare răspunderile și îndatoririle față de Dumnezeu, soție, copii și Comunitate.

Textul din Efeseni 5, 23 și 1 Corinteni 11, 3, ne arată destul de lămurit că Dumnezeu pune pe bărbat să fie reprezentantul Său în familie, deci acel a cărui grijă iubitoare să fie

continuu paza, ocrotirea și fericirea scumpei sale soții și a copilașilor dăruți lor de Dumnezeu, formând un Cămin cald creștin, de a cărui căldură să se împărtășească cât mai mulți din cei înghețați de suflul rece al păcatului.

Și acum, alături de grija părintească și neobosită, pe care un tată creștin să o aibă față de familia sa, stă acea sfântă lucrare săvârșită de soția-mamă creștină, care din zori în noapte caută și ea să ajute la desăvârșirea Căminului. Nu mai puțin însemnat este locul mamei în familie. Și atât în vechime cât și astăzi, în poziția acestui „eu“ din textul din Iosua 24, 15, a trebuit de multe ori să fie ea, mama.

Astfel avem pe *mama lui Moise*, care și-a asumat toată răspunderea atât pentru salvarea cât și creșterea și păstrarea credinței adevărate a copilului ei.

Apoi *Ana, mama lui Samuel*, care cu rugăciuni neconținute a mișcat inima Domnului și El i-a dăruit pe cel mult așteptat, pe care ea l-a închinat lui Dumnezeu cu toată sfințenia. Sunt demne de amintit câteva din cele raportate despre Ana. Astfel în 1 Samuel 1, 11 ce-lim: „Ea a făcut o juruință, și a zis; „Doamne, Dumnezeul oștirilor! Dacă vei binevoi să cauți spre întristarea roabei Tale, Dacă-Ți vei aduce aminte de mine și nu vei uita pe roaba Ta, și dacă vei da roabei Tale un copil de parte bărbătească, îl voi închinat Domnului pentru toate zilele vieții lui“. Și apoi în versetele 26—28: „Ana a zis; „Domnul meu iartă-mă! Cât este de adevărat că sufletul tău trăește, domnul meu, atât este de adevărat că eu sunt femeia aceea care stăteam aici lângă tine și mă rugam Domnului. Pentru copilul acesta mă rugam, și Domnul a ascultat rugăciunea pe care l-o făceam. De aceea vreau să-l dau Domnului: toată viața lui să fie dat Domnului“. Și s'au închinat acolo înaintea Domnului“.

Iată un exemplu demn de urmat de mame în ce privește străduința de a consacra pe copiii lor pe altarul Domnului. Iar dacă luăm seama și la textul din 2 Tim. 1, 5, putem vedea limpede felul cum au înțeles mamele din trecut să ajute la clădirea Căminului Creștin, purtând în rugă pe copiii lor și educându-i și îndrumându-i în căile sfinte ale Domnului.

Dacă pe de o parte datoriile și răspunderile tatălui sunt mari, nu sunt mici și cele ale mamei. *Ea este chemată, ca zi cu zi să însămânțeze Cuvântul viu al lui Dumnezeu și iubirea lui Hristos în inima și sufletul copilului.*

Mama are o chemare sfântă alături de soțul ei, în silința a desăvârși Căminul familiei lor.

Dar, pe lângă tată și mamă, ca soți, din

acest Cămin Creștin mai fac parte și copiii. Și după cum părinții au toată răspunderea față de Dumnezeu pentru copiii lor, tot așa și copiii au obligațiuni sfinte față de Dumnezeu și de părinții lor. Acest adevăr prețios reiese din însuș conținutul poruncii a cincea din Decalog, comentat de Apostolul Pavel în Efes. 6, 1—2, unde zice: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept. *Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta* — este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință“.

Aceasta este o poruncă ce asigură viața ocrotită de Dumnezeu cum și fericirea pe pământ. Și tocmai în privința aceasta se simte un mare gol în societatea omenească, fiindcă tineretul nu se mai lasă condus sau învățat de părinți, ci se răsvrătește contra sfaturilor bune părintești, ajungând până la exces, și ridicând chiar și mâna asupra părinților bătrâni. Biblia a înfierat totdeauna asemenea fapte și s'au aplicat cele mai severe măsuri contra astfel de copii, cum găsim în 5 Moise 27, 16: „*Blestemat să fie cel ce va nesocoti pe tatăl său și pe mama sa!*“

Și dovada despre credințioșia lui Dumnezeu față de copiii cari au înțeles porunca, o avem viu ilustrată în persoana *tânărului Iosif*, care trăind după porunca Domnului, ajunsese să fie salvatorul casei sale și al unui popot întreg.

Deci, fie ca Domnul să ajute părinților și copiilor, spre a forma *adevărate Căminuri Creștine*, a căror influență să ajute la proslăvirea Dumnezeului nostru și Mântuitorului Isus Hristos.

Pentru după amiază:

Program:

1. Cântare și rugăciune de deschidere
2. Cor.
3. Cuvântare: „Consacrare“.
4. Cuvinte de consacrare ale taților, mamelor și copiilor.
5. Cântare de închidere și rugă.
6. Cor.

Cuvântare: „CONSACRARE“.

Această cuvântare se va baza pe textul din Romani 12, 1—2.

Acum se simte nevoia cea mare de a se face o reformă, și e timpul ca să înălțăm rugăciuni către Dumnezeu, ca El să ajute ca acest Cămin Creștin să devină un mijloc de mântuire, și un loc al păcii, armoniei și fericirii.

Pentru atingerea acestui Cămin ideal creștin, dorit de Dumnezeu, recomandăm ca întreaga familie să ia parte la:

- 1) Inceperea și încheierea Sabatului exact,

„Ținerea regulată a orelor de rugăciune, dimineața și seara.

3) Studiarea zilnică a Cuvântului lui Dumnezeu.

...

Indrumări și sfaturi pentru Slujbașii Comunității.

„Impărăția lui Dumnezeu se va asemeni cu un om, care, când eră să plece în o altă țară a chemat pe robii săi și le-a încredințat averea Sa. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi și altuia unul, fiecăruia după puterea lui: și a plecat“. Matei 25, 14—15.

Acest text este unul din cele mai serioase cu privire la datoria celor chemați de Domnul în o slujbă în Comunitate. Sfintele Scripturi conțin multe îndemnuri și sfaturi pentru cei însărcinați cu vreo atribuție ca: 1 Cor. 4, 1—2; Fapt. 20, 28; 1 Cor. 3, 8 și 9; 2 Cor. 6; Luca 12, 46. 47; Erem. 48, 10; Luca 16, 10; 11, 23; 12, 43 și alte multe texte. Textul de față, Mat. 25, 14, 15, vorbește însă clar că Domnul va cere socoteală fiecărui serv, celui cu cinci, cu doi și cu un talant, fiecăruia după măsura care i-a fost încredințată; anume o socoteală foarte amănunțită fiindcă averea care este încredințată fiecăruia dintre servii Săi, nu este o avere care să poate cumpăra cu aur sau argint, este un tezaur scump fiindcă este agostit cu prețul de viață al Stăpânului.

În lumina acestor cuvinte ale stăpânului plecat în altă țară (la Tatăl,) cred că fiecare din servii Domnului s'a întrebat sau ar trebui să se întrebe, cum să întrebuințeze talanții încredințați lui ca să sporească, ca atunci când stăpânul va veni, să poată să audă solemnul cuvânt de recunoștință al Stăpânului: „Bine slugă bună și credincioasă, ai fost credincios peste puține treci să-ți dau multe“. *Succesul acesta depinde de îndeplinirea a trei condiții generale:*

1) Legătura cu Domnul, Ioan 15, 5 ult. p., prin rugăciune.

2) Desvoltarea darurilor bune, în inima slujbașului pentru câștigare de pricepere în lucrarea lui Dumnezeu.

3) Activitate neîntreruptă în cuvânt și faptă.

În îndeplinirea acestor condițiuni stă succesul în lucrarea lui Dumnezeu fiindcă rugăciunea este cheia comorilor cerești.

În desvoltarea calităților bune și a inteligenței și dibăciei, în aceasta stă o putere mare, și anume „puterea convingerii“.

Puterea convingerii este puterea învingerii, căci cine convinge pe om despre ceva, l-a și învins. Iar ca părți bune care înobilează pe

om și care trebuie cultivate de toți copiii Domnului sunt:

1) *Voința*; 2) *vederi clare*, adică a vedea lucrurile în adevărata stare și culoare; 3) *hotărâre*; 4) *cunoștința* a tot ce este bun și demn de imitat; 5) *modestie*; 6) *spirit de cooperare*, conlucrare; 7) *curaj*; 8) *optimism*, adică de a vedea lucrurile sub o lumină bună; 9) *spirit de educator*, adică de a nu înceta a învăța totul ce este bun, chiar și în împrejurări grele; 10) *spirit de organizator* sau de ordine; 11) *spirit de sacrificiu*, milă nu jertfe, adică o inimă plină de iubire pentru tot ce este bun.

Impărăția lui Dumnezeu este asemenea unei sămânțe de muștar, care sub influența căldurii soarelui și ploiei, crește și ajunge o plantă mare încât pasările cerului află sub ea adăpost; astfel și aceste calități la începutul cunoștinței adevărului nu sunt mai mari decât niște semințe de muștar cari pe urmă cultivate fiind și udate de Spiritul Sfânt, ajung ca niște plante mari, oferind oamenilor adăpost.

Pe lângă îndeplinirea acestor condițiuni, pentru a avea izbândă și un succes sigur se cere ca slujbașii fiecărei ramuri să aibă și anumite metode de lucru:

1) Punerea la lucru a forțelor latente (adică a puterilor ascunse). Sunt multe suflete în Comunitate cari au capacitate și dorință de a face ceva pentru Domnul, totuș le lipsește îndrăzneala; slujbașul înțelept va urmări capacitatea fiecăruia și-l va ajuta în lucrul care-l face cu drag.

2) Va împărți lucrul din ramura sa fiecăruia din sufletele încredințate, și anume fiecărui un lucru care-l face mai cu plăcere, căci nu toți oamenii au unul și același dar.

3) Va forma pe fiecare suflet din ramura sa pentru un lucru al Domnului. Lucrul este cel mai puternic factor în formarea, educarea caracterului.

4) Va începe cu această formare a sufletelor încredințate lui, la orice ocazie nimerită și potrivită, formând cu sufletul încredințat o strânsă legătură de viață, învățând, lucrând, și rugându-se împreună.

5) Va începe cu această metodă de slujire în familie și va continua în Comunitate.

6) Va avea drept țintă a acestor eforturi:

a) Toți să devie niște aprigi luptători pentru înmulțirea talanților încredințați; adică toți să lucreze ceva.

b) Toți să raporteze.

Comunitatea Domnului pe pământ se împarte în două părți principale, și anume: partea I-a, este aceea care se ocupă cu instruirea membrilor ei în scop de a-i păstra în cre-

dință, pregătindu-i pentru veșnicie, parte care o numim Școala de Sabat, fiindcă se ține în ziua Sabatului. Concentrând ideea despre Școala de Sabat am putea spune că este Comunitatea la studiu.

Partea a II-a a Comunității Domnului pe pământ care stă în strânsă legătură cu partea I-a, este Școala de lucrare a Domnului, *Misiunea Internă*, sau Comunitatea la lucru.

Prin aceste două părți se atinge scopul Comunității Domnului pe pământ. Fără de aceste două întocmiri Comunitatea nu ar îndeplini rostul existenței sale. Aceste două părți ale Comunității Domnului nu pot exista una fără de alta, fiindcă o Comunitate, neinstruită, neînvățată nu poate face lucru temeinic și cu succes, și decade spiritual, iar o Comunitate bine instruită și învățată, dar neactivă, n'are nici o valoare.

Cât privește Școala de Sabat ca parte educativă, este unicul mijloc și ocazie pentru membrii Comunității și prietenii ei de a învăța adevărurile lui Dumnezeu și planul de mântuire al oamenilor în mod sistematic și amănunțit, așa fel încât în timp de 5—6 ani elevul ei trece prin toate adevărurile dumnezeiești din Sfintele Scripturi. Școala aceasta mai este și un stimulent pentru a cunoaște pe Dumnezeu și planul de mântuire al Său; o școală de formare a inimii și caracterului, practicând și iubirea de aproape prin darurile aduse cu această ocazie.

Ca parte de cult, Școala Sabatului formează sâmburele serviciului divin în ziua Domnului, deaceia trebuie să i se dea și cel mai solemn caracter.

Ea merită toată atențiunea, orice sacrificiu, cea mai desăvârșită organizație și cei mai destoinici slujbași.

Dacă Școala aceasta va avea cei mai destoinici, bine dotați și consacrați conducători și învățători, ea va aduce multă binecuvântare și folos elevilor săi, va fi prețuită și iubită de toți; în caz contrariu, devine fără rost, o plictiseală și elevii ei caută să fugă de ea.

Ea trebuie înzestrată cu toate mijloacele bune și de folos pentru aprofundarea învățăturilor dumnezeiești. Dacă privim în lume într'o școală oarecare și vedem câtă alegere de personal, câte diplome și cât sacrificiu se cere, cum ar trebui să se procedeze la înființarea sau organizarea unei instituții unde oamenii trebuie să se pregătească pentru veșnicie?

A fi Diriginte al Școlii de Sabat nu este un lucru mic, deaceia se recomandă multă atenție și sfatul Spiritului Sfânt, la alegerea acestor slujbași. Ei trebuie să fie oameni ai rugăciunii, oameni dotați cu daruri potrivite acestei ramuri.

Organizația ca temelie pentru creșterea și desăvârșirea caracterului.

Tot ce a creiat Dumnezeu este desăvârșit. El urmărește și azi, să desăvârșească inimile noastre prin Spiritul Sfânt. Caracterul nostru să fie caracterul lui Hristos: plini de milă și iubire față de toți, stăruitori în rugăciune și gata pentru orice sacrificiu în completă su-punere și ascultare de hotărârile lui Dumnezeu.

Aceasta este ținta de urmărit ca slujbași și ca simpli școlari în Școala Domnului. Misiunea mea este să vă îndemn pentru un complet spirit de *ascultare*.

Dar, ca ascultarea tuturor să aducă rod, este nevoie în casa mea și a ta, și în casa Domnului de o serioasă *organizațiune*.

Noi toți trebuie să verificăm cum începem anul 1930. Noi trebuie să punem rânduială în gospodăria noastră, în punga noastră și în timpul pe care Dumnezeu ni l-a hărăzit.

Psalmistul zicea: „Învăță-ne să numărăm bine zilele noastre, ca să căpătăm o *inimă înțeleaptă*“. Ps. 90, 12. Porunca referitoare la Sabat ne amintește... „șase zile vei lucra și-ți vei face *toate lucrurile tale*“. Ca să facem cu înțelepciune toate lucrurile, în casa noastră și în casa Domnului, este nevoie să organizăm bine viața noastră zilnică în familie, așa ca Vineri, înainte de apusul soarelui să fim pregătiți pentru a întâmpina Sabatul cu bucurie și în pace.

Fraților, organizați viața voastră în familie așa ca să nu fiți găsiți de Dreptul Judecător niște călcători ai poruncii Sale. Pentru ca să înțelegeți seriozitatea lucrului vă îndemn să revedeți în cartea mărturiilor paginile privitoare la: Pregătirea pentru Sabat și Sabatul în familie.

Să nu uităm apoi, că Domnul e prezent prin trimisul Său ceresc, la ora fixată în programul Comunității. Faceți tot ce stă în puterea voastră, ca să fiți prezenți și punctuali. Rugați-vă pentru voi și unii pentru alții.

Dar, Tatăl nostru, ne-a dat pe lângă timp în această viață și daruri pentru ca să întreținem viața. Nu uitați însă să organizați așa gospodăria voastră în cât Dumnezeu să vă poată binecuvânta. Voi nu puteți folosi, de cât nouă părți, din orice dar ceresc, iar a ze-

cea parte este a Domnului. Vă îndemn să puneți ordine în pungile voastre pentru binecuvântarea familiei voastre.

Noi avem încă să aducem daruri pentru încheierea lucrării și vestile ce ne vin din toate câmpurile vorbesc despre mai mulți lucrători și despre mai mulți bani. Faceți așa sotelile voastre cu Dumnezeu, ca să puneți lângă zecimile voastre și daruri bogate pentru Școala de Sabat.

Incepând un an nou, faceți o mai bună rândueală, așa ca să aduceți în mod regulat, din iubire pentru lumea care piere în întunec, darurile și rugăciunile voastre de mulțumire.

Vă invit să faceți bucuria lui Dumnezeu, aducând micul vostru dar de mulțumire pentru că voi și copiii voștri, ați trecut încă un an în sănătate bună; și faceți din ziua nașterii o zi de amintire spre mărirea lui Dumnezeu.

Celor cari Domnul le-a dăruit ogoare și grădini, să-și facă ca țintă în acest an, a întârușă o bucătică din grădina lor, cultivând-o pentru Dumnezeu în mod special. Culesul să fie prețuit și depus fondului *de întindere* a lucrării lui Dumnezeu, în câmpuri noi.

Dumnezeu vrea să binecuvinteze ostenele și familiile noastre, dar noi, ca prinți din casa lui Dumnezeu, să fugim de sgârce-nie, de lene și de neorânduială. Economisiți timpul, economisiți banii. Toate sunt ale Domnului: vieța noastră și avuția noastră. Dacă le vom folosi în mod rânduit pentru El, tot El va face ca sănătatea noastră și avutul nostru să-și găsească o dreaptă și sfântă răsplătire.

Dumnezeu este un Dumnezeu al ordinii. Faceți ca ordinea să fie călăuză voastră pe urmele blândului Păstor, care vrea să ne ducă la izvorul limpede al vieții. Domnul vine curând! Să ne consacram din nou Lui, cu familiile noastre și cu avutul ce El ne-a încredințat, pentru fericirea noastră aici și în bogatul cămin ceresc.

Notă pentru Diriginie.

Inscribe toți școlarii dumitale, împreună cu copiii lor, într'un catalog în ordine alfabetică și păstrează-l cu dumeața. Vezi ca fiecare școlar, să fie dat în grija acelei instructor, care poate avea o bună influență creștină asupra fiecăruia. Corectează greșelile făcute, consultându-te cu Comitetul.

Asigură-te prin instructor, că fiecare are Biblia și mai ales lecțiunea personală și că a început să studieze zilnic. Au copiii lecțiunile lor minunate? Știu mamele sau frații mai mari să cheme pe copii cu lecțiunile lor în fiecare seară la rugăciune? Ați organizat așa Școala de Sabat, încât copiii să poată participa în orele când pot fi liberi dela Școală? *Ii îndemnați și incurajați pentru bolez?* Strâng ei micile lor daruri pentru ziua nașterii? Ii pregătiți

ca să fie mulțumitori lui Dumnezeu prin micile lor daruri?

Alegeți dintre tinerile surori sau frați pe cel mai îndemănatec cu copiii, și trimiteți numele său Secretarului Conferinței pentru Școala de Sabat ca să-l putem chema spre instruire.

Cine sunt frații, cari vor să încerce pe Dumnezeu, sacrificând un pom sau un răzor pentru Dumnezeu? Copiii pot ajuta, udând, plivind de omizi și rugând pe Domnul pentru o binecuvântare specială.

Fraților, puneți pe copii în legătură cu Tatăl lor din cer, dați-le de lucru pentru Dumnezeu în gospodăria voastră casnică, nu-i lăsați neocupați, și rugați-vă pentru copii.

Ați încercat să aduceți frumoasele Rulouri în Comunitatea voastră? Chipurile pentru memorizarea lecțiunilor sunt admirabile pentru copii, și așa de eftine! Faceți ca fiecare casă a prietenilor noștri să aibă lângă Biblie, lecțiune, și lecțiunea pentru copii. Fiecare instructor să aibă pe masa sa Curierul Misionar.

Urmăriți *ținta* darurilor cu seriozitate. Studiați, meditați pe cale și la lucru, și rugați-vă neincetat, pentru un timp serios ca acesta.

Nu uitați în rugăciunile voastre pe *slujitorii voștri*, între cari, păstrați-ne și pe noi.

Observație: Presbiterul și Comitetul Comunității, să vegheze ca îndrumările date pe această cale, să ajungă la țintă, prin concursul și rugăciunile noastre. Nu uitați răspunderea voastră și urmăriți detaliile, garanția ordinii și organizațiunei.

P. Păunescu.

DEPARTAMENTUL TINERETULUI.

Responsabil: **P. H. Hermann.**

O solie către tineretul nostru.

CATRE TINERETUL DIN DIVIZIUNEA
EUROPEANA DE SUD — SALUTARI!

Secretarii Uniunilor pentru Tineret din Diviziunea noastră au fost câteva zile la consfătuire pentru lucrarea noastră în favoarea tineretului. Consfătuirea aceasta a fost urmată de Ședința de Iarnă a Comitetului Diviziunii, la care s'a cercetat mai departe locul pe care-l ocupă tineretul nostru în lucrarea adventă. Am fost din nou adânc impresionați de marea importanță a vârstei tinereței ca fiind timpul când se iau hotărâri pentru toată vieța, și de valoarea pe care energia tineretului consacrat o are pentru lucrarea lui Dumnezeu.

Ne dăm seama, că, așa cum zice Spiritul Profetei, „acesta e un timp de primejdie deosebită pentru tineret“, că „ispitele îi înconjură din toate părțile; și deși e ușor să plutești în voia curentului, se cere efortul cel mai puternic pentru a lupta împotriva curentului răutății. Efortul lui Satan bine studiat este de a face tineretul să cadă și să rămână în păcat; pentru că atunci este mai sigur de om“. „Mărturie“, Vol. IV, p. 421.

Satan înțelege foarte bine psihologia tineretului. El știe că purtarea și caracterul bărbatului de șasezeci de ani este influențată de hotărârile luate de tânărul de șasesprezece, deaceia el dublează eforturile sale pentru a prinde pe tineri în plasa păcatului. Noi înălțăm rugăciuni pentru ca tineretul să nu fie în necunoștință de uneltirile lui. Voi vă aflați într'adevăr la răscrucea drumurilor. Ispitiri către satisfacții personale în toate părțile vă vor îndepărta de la drumul cel drept al luminei și curăției sufletești, care ar duce la o vieată folositoare plină de succes. Dar, nu vă lăsați înșelați, adevărata fericire vine numai la cei cari merg pe calea cea dreaptă a sfințeniei, și adevăratul succes vine numai la cei cari fac voia lui Dumnezeu.

Când am studiat rapoartele cari arată ce au făcut tinerii în Diviziunea noastră, în cursul anului trecut, am mulțumit lui Dumnezeu pentru ceea ce poate fi făcut de energia și entuziasmul tineretului ce I s'a consacrat. Și ce privilegiu avem noi! N'a fost pe lume tineret chemat la o datorie de felul celei la care e chemată generația de față a tineretului Adventist, de a vesti în lumea întreagă în această generație solia despre un Mântuitor răstignit, înviat, care va veni în curând. În lucrarea aceasta „Domnul a rânduit tineretul să fie pentru El mână de ajutor“.

Ne aflăm pe pragul unui an nou, cu toate răspunderile, ocaziile și posibilitățile lui. Care să fie ținta noastră? Dumnezeu să ajute fiecare dintre noi să primească răspunderea cu curaj, pentru a prinde ocaziile cu entuziasm, și prin harul lui Dumnezeu, să ajungem la posibilitățile cari au fost așezate înaintea noastră. Fie ca acesta să fie un an de creștere și fapte mari pentru fiecare tânăr Adventist de Ziua Șaptea.

Acum când ne-am întâlnit în locul acela unde acum 22 ani s'a născut Departamentul Conferinței Generale pentru Misionarii Voluntari, vă trimitem din inimă acest apel pentru a fi credincioși la țintele înalte în ce privește purtarea și serviciul cari sunt o moștenire pentru biserica din timpul sfârșitului. Facem apel la fiecare băiat și fiecare fată, fiecare tânăr și fiecare tânără, în această in-

tinsă Diviziune, dela Gibraltar în Apus până la Marea Neagră în Răsărit, dela Belgia în Miazănoapte, până în Algeria, Maroc și Madagascar la Miazăzi, de a se uni cu noi la o, nouă consacrare a inimii și sufletului pentru încheierea lucrării de Evanghelizare în toată lumea.

Săptămâna de Rugăciune la Școala noastră din Diciosânmartin.

Fără ca să mă aștept am avut privilegiul să fiu câteva zile în timpul ultimei Săptămâni de Rugăciune la Școala noastră Misionară din Diciosânmartin. Mă simt îndemnat să redau ceea ce am văzut și am auzit, căci știu, că părinții și rudele iubiților noștri elevi se interesează mult de ei și se vor bucura, dacă vor auzi ceva despre ei. Avem 125 de elevi, dintre cari 43 erau încă nebotezați. În ultimul Sabat al Săptămânii de rugăciune au fost botezați însă cinci tineri și o tânără, încheind astfel legământul cu Domnul.

Cu o inimă recunoscătoare trebuie să zic tuturor fraților iubiți: Să mulțumim lui Dumnezeu, că ne-a dat Școala Misionară! Merită să trimitem tineretul nostru într'acolo. Bani sunt bine depuși. Dacă voi părinților, cari aveți copii la Școală, ați fi fost acolo și ați fi văzut seriozitatea cea profundă, și ați fi auzit mărturisirile solemne și sincere ale fiilor și fiicelelor voastre, atunci de sigur ați fi exclamat mișcați: „Mă bucur, că am trimis pe copilul meu aici! Cheltuelile materiale, pe cari le-am avut, îmi sunt restituite în mod abundent, căci eu văd și aud, că copilul meu iubește pe Domnul din toată inima sa și s'a întors la El cu toată seriozitatea, având sincera dorință să slujească Domnului și să se măntuească!“

Vă pot asigura acest lucru: la Școala noastră domnește un spirit foarte bun și creștinesc! Am luat parte până acum la multe adunări mărețe, dar cred, că aceasta între tinerii noștri a fost cea mai bună dintre toate celelalte. Mărturisirea aceasta am auzit-o și din partea multor elevi, cari ziceau, că primesc multe binecuvântări și cu ocazia adunărilor de Vineri seara. Dar și acum, în orele de rugăciune și mărturisire, tinerii noștri frați și surori, cât și cei, cari încă nu sunt botezați, s'au sculat fără ca să fie îndemnați anume, și au făcut mărturisiri serioase. Intre alții s'a sculat și o tânără, zicând: „Acum un an mama mea m'a chemat să merg împreună cu dânsa la ora de rugăciune, căci eră Săptămâna de Rugăciune.

Eu însă nu simțiam nici o plăcere pentru aceasta și am rugat pe tatăl meu, care încă nu este convertit, să mă apere de mama mea și să nu-mi dea voie să merg cu ea. Însă acum!... O, cât de fericită și veselă sunt, că pot să fiu aici și am ajuns această măreață Săptămână de Rugăciune. Acestea sunt pentru mine zilele cele mai strălucite! Vreau să mă predau Domnului cu tot ce sunt și am! Vreau să fiu un copil al lui Dumnezeu. Iubesc pe Domnul Isus. Am numai o singură dorință și aceasta este: Sprijiniți-mă în rugăciune pentru iubitul meu părinte, ca să se întoarcă și el la Domnul". Aproape toate mărturisirile erau în sensul acesta. Toți se consacrară lui Dumnezeu cu trup și suflet. Unii se rugau pentru tatăl lor, care încă nu este în adevăr, alții pentru mama, frații sau rudele lor. Cățivă mărturisesc abaterile lor, rugându-se să primească deplina biruință asupra păcatelor. O tânără mărturisește, cât de descurajată fusese. Ea doriă să se consacre Domnului, însă Satan i se împotrivi; dar acum ea este plină de curaj, căci a găsit pe Domnul. Aceste mărturisiri sincere din partea tinerilor, trebuie să o zic: sunt mărturisiri ale unor adevărați creștini.

După o cuvântare, pe care am ținut-o în capelă, am întrebat: „Câți doresc să facă în viitorul cel mai apropiat legământul unui cuget curat cu Domnul prin botez?” Toți cei 43 de elevi nebotezați s'au ridicat și au exprimat dorința lor să fie botezați cât se poate de curând.

După sfârșitul adunării m'am dus la locuința fratelui Gaede. Ce tablou solemn mi s'a înfățișat aici! Nici n'am mai îndrăznit să pășesc înainte. O tânără fată își plecase capul la pieptul sororii Gaede și plângând zicea: „Iubită soră, vreau să fiu botezată acuma. Doresc să fac legământul chiar mâine!” Sora Gaede își dădea toată silința să o mângâie și să o liniștească, zicându-i că va fi botezată la cea mai apropiată ocazie, căci acuma primesc legământul, numai acei cari au fost respinși anul trecut. Eu m'am retras în tăcere. N'am vrut să tulbur această consacrare profundă de copil. Cât de îmbucurătoare este o asemenea predare a unei inimi curate! Eu am fost adânc mișcat și am plâns de bucurie. Am simțit apropierea lui Dumnezeu și am știut, că Spiritul Sfânt lucră în inimile acestor tineri.

Sora Gaede este ca o mamă bună; ea știe cum trebuie să se poarte cu aceste ființe tinere. Ele o iubesc și își revarsă deseori inimile lor la dânsa. Acelaș lucru îl fac și tinerii față de profesorii lor. Intre elevi și profesori domnește o armonie deplină.

Vineri seara din această Săptămână de Rugăciune Domnul S'a apropiat în mod deosebit de noi. Ziua aceasta a fost în acelaș timp și o

zi de post. Eră o oră deosebită de consacrare și Spiritul Domnului Se pogorise în mod simțitor asupra noastră. Toți cei nebotezați și mulți dintre ceilalți tineri au înaintat până în primele rânduri și au cerut, să ne rugăm pentru ei, și în timp ce se rugă fratele Gaede, un alt frate și eu, n'a rămas nici un ochiu uscat. Starea sufletească din acele momente se poate descrie în modul cel mai potrivit prin cântarea de mai jos:

*Acum, aflai salvarea
In Tine, o, Isus;
In Tine mi-e scăparea,
Legat de Tine sunt.*

*Cor: Da, eu simt că sunt al Tău
Prin credință Tu al meu.
Moartea nu m'o despărți
Da, de Tine scump Isus.*

*Cum am putut atâta
Să fug de-al Tău Cuvânt
Și să resping 'ntr'atâta
Pe Duhul Tău cel Sfânt. — Cor:*

*Da, Tu să faci cu mine
Ce vrei, Mântuitor.
Mă ia, mă țin' la Tine
Isuse, iubitor. — Cor:*

Z. L. Nr. 500.

În ultimul Sabat al Săptămânii de Rugăciune, înainte de masă, a fost examinarea candidaților de botez și apoi botezul, iar după masă Sfânta Cină și strângerea darurilor zilelor de rugăciune. Duminecă au început vacanțele Crăciunului.

Spre încheiere vreau să zic: Iubiții mei frați, trimiteți fiii și fiicele voastre la Școala noastră Misionară. Nu veți regreta acest fapt niciodată. Copiii voștri vor găsi pe Domnul, dacă nu L-au găsit încă până acuma; și chiar dacă L-ar fi găsit, ei îl vor cunoaște aici mai bine și se vor apropia mai mult de El. Astfel ei vor deveni membri destoinici și activi în Comunitatea lui Dumnezeu și dvs. îi veți vedea odată în Impărăția lui Dumnezeu. Domnul să vă ajute la aceasta!

P. H. Hermann.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU
Prețul unui număr Lei 9. Abon. pe un an Lei 100
Red. și Admin. Str. Labirint 116. București IV.

DEPARTAMENTUL EDUCAȚIEI.

Responsabil: **D. Florea.**

Intreținerea elevilor în Școală.

Intrucât știm că lucrul acesta interesează pe mulți membri ai Comunităților noastre, redăm aci, în traducere, anumite sfaturi pe cari serva Domnului ni le-a dat pentru a ne servi drept îndemn și călăuză.

„Frații noștri spun că dela predicatori și părinți vine plângerea că sunt zeci de tineri între noi cari au nevoie de avantajele școlilor noastre misionare, dar că ei nu pot merge acolo, dacă taxele nu sunt micșorate.

acelor persoane, multe la număr, cari vor să sprijine instituțiunea, să ia parte la cheltueli, decât să fie adusă școala în datorii.

„Comunitățile din diferite localități, ar trebui să simtă că o răspundere solemnă le revine pentru a formă pe tineri și a educa talentele pentru a se angaja în lucrarea misionară. Când se văd în Comunitate persoane cari dau nădejde să devină lucrători de folos, dar nu sunt în stare să se întrețină în școală, membrii de acolo ar trebui să-și asume răspunderea de a-i trimite la una din școlile noastre. În comunități sunt talente excelente, cari trebuie puse la lucru. Sunt acolo persoane cari ar face un bun serviciu în via Domnului, dar mulți sunt prea săraci pentru ca fără să fie ajutați să poată obține educația de care au nevoie. Comunitățile ar trebui să so-

Școlii Misionare din Diciosânmartin.

*O scumpă și plăcută școală, de tine dorul sfânt mă leagă,
Și-aiici de tot ce văd în juru-mi plăcerea mea mi se desleagă.
Pustii mi-s toate făr'de tine, pustie-i colea'n care merg,
Căci dorul mi-e 'ndreptat spre tine, din față toate mi se șterg.*

*De stau pe deal, privesc câmpia, privesc cât ochiu-mi zarea prinde,
Privesc și cerul de deasupra, ce-aripi albastre imi întinde,
Dar o! nimic nu-mi e plăcere, pustie-i calea 'n care merg,
Pustii mi-s toate fără tine, din minte toate mi se șterg.*

*Păduri și crânguri ce-allădată, cu vraja lor mi-eră plăcerea
Mi-au dispărut din minte toate, lăsând în urmă doar durerea.
Se duc pe rând, dar nu știu unde; se pare că se-afundă 'n ceașă,
Lăsând pustie calea 'n urmă, lăsând pustie a mea vieață.*

*Când zorile-mi deschide ochii, tu-mi ești tema cugetării,
Și sufletul cu lanț de aur, mi-l prinzi în mrejele visării.
Și-așa pustiu e totu 'n juru-mi, pustie-i calea 'n care merg,
Căci dorul mi-e 'ndreptat spre tine, din față toate mi se șterg.*

*Și noaptea după-atâta trudă, când lumea s'odihnește 'n tihnă,
Un dor de tine mă muncește și-mi fură timpul de odihnă.
Deaceea zic căs pustii toate, când tihna, dorul mi-o alungă,
Căci noaptea-mi pare tot mai mare, și ziua-mi pare tot mai lungă.*

*Așadar pustii par toate, și sufletu-mi rămâne gol
Chiar de-aș avea toată știința și lumii 'niregi de-aș da ocol,
Dar fără 'nvățătura-și sfântă, o sfânt cămin misionar,
Sărac rămân, pustii's toate, chiar totul de-aș avea în dar.*

N. Carpen.

„Cei cari stăruiesc după taxe micșorate, ar trebui să cerceteze lucrul acesta cu băgare de seamă, din toate părțile. Dacă elevii nu pot avea dela sine mijloace îndestulătoare pentru a plăti cele cerute pentru o bună și temeinică lucrare în educația lor, nu este mai bine ca părinții lor, prietenii lor, sau comunitățile din cari ei fac parte, sau frați mărinimoși și darnici din Conferința lor, să-i ajute decât să se aducă asupra școlii o povară de datorii? Va fi mult mai bine să se dea ocazie

cotească drept un privilegiu de a lua parte la susținerea cheltuelilor pentru unul ca acesta.

„Cei cari au adevărul în inimă sunt totdeauna gata să dea ajutor acolo unde este nevoie. Ei sunt îndrumătorii cărora alții le urmează, imitând pilda lor. Dacă există persoane cari ar trebui să aibă parte de educația care se dă la școală, dar nu pot să plătească întregul preț pentru taxele lor, Comunitățile să doveadă spiritul lor de darnicie, ajutându-i.

„Afară de aceasta, în fiecare Conferință ar

trebui să se adune un fond din care să se împrumute sume, elevilor săraci dar merițoși, cari doresc să se consacre în lucrarea misionară; în unele cazuri asemenea tineri ar putea să primească chiar și daruri . . . În fața tinerilor ar trebui să fie arătat clar, că ei trebuie să-și câștige singuri, cât mai mult cu puțință, prin lucru, cheltuelile, și în felul acesta să-și acopere măcar în parte nevoile lor. Ceeace costă puțin, este tot puțin prețuit, dar ceea ce costă un preț oarecum aproape de valoarea sa reală va fi prețuit în măsura aceasta". „Sfaturi pentru profesori și părinți", pag. 68—70.

Cronica Școlii.

(20 Noembrie—20 Decembrie 1929.)

Încă o lună de viață școlară! Așa repede trec lunile aici! Când ai mult de lucru timpul devine scurt.

Poate aceasta să fie o scuză dacă primiți, D-v. părinților, cam puține scrisori dela copiii D-v. — și este și un motiv pentru care din lună în lună vrem să vă ținem la curent, cu ce se întâmplă aici.

Ca sănătate toți suntem bine. Dar nici ca stare spirituală nu stăm mai pe jos. Lucrul acesta s'a văzut când au avut loc examenele pentru a doua perioadă din semestrul întâiu. Examele aduc cu ele fiori, cer o luptă intelectuală și una spirituală. Din răspunsurile date s'a putut constată că elevii noștrii răscumpără bine timpul aici și că au făcut progres față de primul examen. Cu ocazia Săptămânii de Rugăciune am avut aici experiențe frumoase. Elevii și cu profesorii lor au chemat pe Domnul și s'au rugat pentru o mai deplină predare în mâinile Sale.

Când, la sfârșitul Săptămânii de Rugăciune, fratele Hermann, care se află aici, a ținut o cuvântare către tineret și a făcut un apel, 43 de suflete s'au ridicat și au mărturisit că vor să facă un legământ cu Domnul. Plăcerile amăgitoare ale lumii au fost aruncate și ei și au ales pe Hristos. Tinerii sunt tari când își însușesc idealul Domnului Hristos, și devin astfel garda nobilă a vremilor și a lumii de azi și de mâine. În Săptămâna de Rugăciune s'au dat și daruri pentru Biserica în sumă de aproximativ 7000 lei. Cu ocazia sfintei cine au fost primiți în Comunitate prin botez șase suflete, dintre cari cinci sunt elevi ai școlii.

Veștile cari ne vin din afară ne arată că de-acum școala misionară a ajuns un factor in-

dispensabil vieții noastre religioase. Cred că sunt mulți cari gândesc și simt despre școală ca tânărul care ne-a trimis următoarea poezie:

Școlii de educație creștină din Diciosânmartin.

I.

*O! sfântă școală-a tinereții
Ce stai în Diciosânmartin;
Lumina ta e farul vieții
Și 'nvățătura-ți glas divin.*

II.

*Ferice inima 'n vecie
Ce o primești la sânul tău.
Speranța-i e speranță vie;
Tu o lipești de Dumnezeu.*

III.

*Mereu suspin de dor de tine
Căci drumu-i lung și-obositor,
Dar tot ajunge pân' la mine
Parfumul tău îmbătător.*

IV.

*O scumpă școală 'mi ești departe
Tu 'mi pari ceva ca din povești,
O! de-aș avea de tine parte!
Dar tu departe, mult, îmi ești!*

V.

*Aș vrea spre tine să-mi iau sborul,
Să sorb setos din cupa-ți plină:
Dar . . . o! rămân ducându-ți dorul,
Dorind de cupa-ți cu lumină".*

N. Carpen.

Școala este pe punctul de a crea ocazii și posibilități și mai mari pentru tinerii dornici de lumină. Domnul și rugăciunile dvs. vor ajuta mult. *Iubiți și prețuiți școala.*

Luna aceasta am fost vizitați de fratele Montgomery și fratele Bauer, de fratele Fasnacht, și de fratele Hermann însoțit de un vizitator din America, Szabo.

Acuma suntem în vacanță și gustăm câteva zile de odihnă. Privirile noastre sunt îndreptate însă spre acea odihnă a Domnului Hristos, în care nu va mai fi nici moarte, nici lacrimi, nici durere. Aceasta este dorința noastră și aceasta v'o dorim și Dv., la începutul anului mântuirii 1930.

Ziua Colportajului.

Notă pentru Presbiter. — Frații noștri dela conducerea Uniunii noastre române, au hotărît ca Săbăatul dela 15 Februarie 1930, să fie o zi consacrată pentru lucrarea de colportaj. Deaceia se îndreaptă o rugămintă către frații presbiteri, ca în dimineața acestei zile să se dea puternice îndemnuri către toți membrii noștri, și să se scoată în evidență însemnătatea acestei lucrări, îndemnând pe *tinerii adventiști*, să se angajeze ca lucrători permanenți, în această ramură de *primul rang*. Deasemenea, să se facă și câteva rugăciuni fierbinți, ca bunul Dumnezeu să ocrotească această lucrare, cât și pe acei cari o fac. Să cerem dela Domnul în plină măsură binecuvântarea Sa, peste toți locuitorii țării noastre, ca ei să primească Evanghelia dusă prin colportajul cu scrierile sfinte, și ca El să le dea mijloacele necesare ca ei să-și procure cărțile aducătoare de mântuire.

După amiază, să se țină o oră de experiențe, din lucrarea fraților noștri în colportaj. Se va ceti și articolul „Conlucrând cu Domnul“, după care se vor înălța iar câteva rugăciuni scurte.

Tinerilor cari se vor devota acestei lucrări, frații Presbiteri sunt rugați a le da câte o recomandafie din partea Comunității, și acestea se vor trimite Șefului Colportajului din Conferința respectivă.

Program:

- 1) Cântarea și rugăciunea de deschidere.
- 2) Cor.
- 3) Cuvântare: „Colportajul, un mijloc divin pentru răspândirea Evangheliei“.
- 4) Câteva rugăciuni scurte.
- 5) Lectură: „Să lucrăm cât e ziuă!“
- 6) Cuvântarea și rugăciunea de închidere.
- 7) Cor.

Cuvântare: COLPORTAJUL UN MIJLOC DIVIN PENTRU RĂSPÂNDIREA EVANGHELIEI.

Eră întunec pe pământ. El, care a rostit în prima zi a creațiunii: „Să fie lumină!“, a lăsat să răsără din nou lumină din întunec în nemărginita Sa iubire pentru oameni. Cum s'a întâmplat lucrul acesta? Prin răspândirea Bibliei, o carte necunoscută pentru mulțimea cea mare din timpul acela; deasemenea prin literatură creștină, care avea menirea să răspândească Evanghelia curată. Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, trebuia să ajungă în mâna popoarelor. Pentru a atinge acest scop a fost nevoie de arta tiparului. Prin conducerea pro-

vidențială a lui Dumnezeu această descoperire s'a făcut tocmai la timpul potrivit, dând astfel mișcării de reformă din secolul al 16-lea posibilitatea să răspândească Sfânta Scriptură, precum și altă literatură evanghelică.

Fusese un timp primejdios pentru adevărații martori ai lui Isus. Huss, un sol credincios al Evangheliei curate, fu ars de viu pe un rug la Constanța, în anul 1415. Un an mai târziu i-a urmat Ieronim. Se făceau încercări pentru a aduce pe martorii adevărului la tăcere, prin moartea de martir. Atunci însă Dumnezeu a răspuns, punând un nou mijloc în mâinile copiilor Săi iubitori de adevăr. Acesta a fost arta tiparului pentru răspândirea adevărului ceres prin literatură creștină. Nu mult după moartea celor doi martiri, Huss și Ieronim, aveă să apară de sub tipar prima carte. Despre acest fapt cetim următoarele:

„... Tocmai în acest timp de pericol și des-nădejde, când puterea omenească ajunsese la sfârșitul ei, Domnul a început să apere prin înțelepciunea și atotputernicia Lui, Biserica Sa, nu cu ajutorul săbiei sau al scutului, pentru a birui pe vrăjmașul Său trufaș, ci prin tipărire, scriere și cetire; spre a combate întunerecul prin lumină, răstăcirea prin adevăr, neștiința prin studiu....

„Prin tipar, ca și prin vorbirea în limbi, mijlocul minunat al Spiritului Sfânt, învățătura Evangheliei a ajuns la toate națiunile și țările de sub cer; lucrul, pe care Dumnezeu l-a descoperit unui om, se vestește acuma multora, și cecece a fost cunoscut unei singure națiuni, ajunge acuma la cunoștința tuturor“. Citat din „Istoria Martirilor“ de J. Foxe.

Dr. Martin Luther a recunoscut, că arta tiparului este un dar din mâna lui Dumnezeu. El a zis: „Tiparul este cel mai înalt și ultimul dar, prin care Dumnezeu accelerează predicarea Evangheliei; el este ultima flacără înainte de a se stinge lumea. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, pentru că a apărut încă înaintea zilei de judecată“. „Michelet's Life of Luther“, pag. 291.

Foarte însemnată însă este constatarea, că din timpul preseii de mână a lui Gutenberg până la începutul mișcării advente din anul 1844, nu s'a mai făcut vreun progres important în arta tiparului. Dela 1844 încolo, împreună cu ivirea mișcării advente, prin care aveă să fie vestită lumii întregi ultima avertizare în toate limbile, vedem o înaintare minunată în domeniul acesta. În anul 1844 s'au putut face numai 260 de imprimări cu cea mai bună presă. Astăzi însă se tipăresc într'o oră cu ajutorul unei prese moderne 13.824.000 de pagini. Cum se explică acest mare progres, odată cu începutul mișcării advente? În „Măr-

turii pentru Comunitate" găsim următorul răspuns:

„Ele (Casele noastre de Editură, și Colportajul) fac parte din mijloacele reprezentate prin acel înger „care sbură prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s'o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui!“ Apoc. 14, 6, 7.

„De către ele (Casele de Editură) trebuie să se vestească solia: „A căzut, a căzut Babilonul!“ Apoc. 14, 8.

„Ele sunt reprezentate prin îngerul al treilea, care a urmat „și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu“. Apoc. 14, 9, 10.“ *Mărturie, vol. VII, pag. 140.*

Colportajul înzestrează într'adevăr mișcarea adventă cu aripi, căci îngerii din Apocalips 14 simbolizează lucrarea de colportaj. Cetim mai departe în mărturia sus amintită: „In mare parte, lucrarea pe care o săvârșește îngerul, ce se coboară din cer cu mare putere, luminând pământul cu slava sa, trebuie să fie făcută de către Casele noastre de Editură“. *„Mărturie“, vol. VII, pag. 140.* Cât de minunat s'a desvoltat lucrarea noastră de Editură și Colportaj. Astăzi avem 56 Case mari de Editură și literatură în 141 limbi. *Lucrul acesta l-a făcut Dumnezeu!*

Avem însă nevoie de mai mulți colportori. Domnul cheamă pe tineri în această însemnată lucrare. Tocmai acuma, ușile stau deschise, pentru ca tinerii noștri să intre în această importantă ramură a lucrării. Cine dintre ei va răspunde la chemarea Mântuitorului, ca și Isaia pe timpuri: „Iată-mă, trimite-mă!“?

„Toți aceia, cari se consacră lui Dumnezeu, spre a lucra ca colportori, ajută la vestirea celei din urmă solii de avertizare în lume. Nu putem prețui îndeajuns această lucrare, căci fără stăruința colportorului, mulți oameni nu ar auzi niciodată solia de avertizare“. *„Colportorul ca Evangelist“, pag. 4.*

D. N. Wall.

...

Lectură: SA LUCRAM CAT E ZIUA.

Inainte de a Se sui la cer, Mântuitorul a dat ucenicilor Săi în mod deosebit marea însărcinare misionară, zicând:

„*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și-învățați-i să*

păzească tot ce v'am poruncit. Și iată Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii“. Mat. 28, 18—20.

Ce datorie mare și cum ne vom putea achita de ea?

Insuș Mântuitorul zice: „*Ridicați-vă ochii, și priviți holdele, cari sunt albe acum, gata pentru seceriș“.* „*Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii!* Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui“. Ioan 4, 35; Mat. 9, 37, 38.

Așadar Comunitatea lui Dumnezeu, noi cari așteptăm revenirea Domnului Hristos, trebuie să ne rugăm, ca Domnul să scoată mai mulți lucrători. Ziua aceasta de 15 Februarie, care este consacrată în mod deosebit lucrării celei mari de colportaj, ne dă o ocazie foarte potrivită să înălțăm rugi arzătoare în scopul acesteia.

Scriitorul acestor rânduri a avut privilegiul să intre în anul 1914 în lucrarea de colportaj din Belgia și anume în orașele Bruxelles și Gent. Timpul acesta mi-a adus mari binecuvântări și cu plăcere îmi aduc aminte de experiențele cele frumoase, pe cari Domnul mi-a dat ocazie să le fac; și eu n'aș dori să mă lipsesc niciodată de ele.

Iubiți frați și surori și mai ales tinerilor, intrați în lucrarea de colportaj, căci Domnul binecuvintează această ramură a lucrării Sale în mod deosebit în țara noastră. Conlucrați la salvarea celor ce se pierd, spre a-i câștiga pentru Impărăția veșnică a păcii. Domnul să ne binecuvinteze pe noi toți în această zi de colportaj.

Th. Dresen.

...

Conlucrând cu Domnul.

Iubiți frați și surori, Domnului se cuvine toată lauda și cinstea pentru toate câte face El cu noi. Să ne plecăm înaintea Lui ca niște ostași bine discipinați, încinși și îmbrăcați cu adevărul și dreptatea, în umilință și plini de milă să ieșim la lucrul Său și să vestim lumii Solia adevărului. Astăzi avem cea mai bună ocazie de a vesti Solia venirii Domnului prin scrierile alese cari ni le pune Casa noastră de Editură la dispoziție. Noi toți ar trebui să simțim cea mai mare plăcere de a merge din loc în loc, și din casă în casă, rugând într'un spirit de umilință pe oameni să cumpere cărțile prețioase, cari le pot procura pace și multă fericire: 2 Cor. 5, 19, 20.

Mi-a fost dat să aud cuvinte din cele mai încurajatoare dela un domn din înalta societate, care mi-a zis: „*Domnule, am în casa mea o vastă bibliotecă, dar asemenea cărților adventiste, cari mi le-ai dat d-ta, eu n'am mai citit“.* Domnul acela, fiind un om cu o cultură aleasă, și-a dat seama ce lucrare bună s'ar putea face în țara noastră, dacă toți locui-

torii ei ar avea aceste cărți. Și mi-a mai zis: „De ce nu faceți o lucrare mai intensă, de ce lucrați așa încet și de ce sunteți așa de pușini la lucru?“ Eu i-am răspuns: „Lucrarea lui Dumnezeu a mers totdeauna încet, dar bine, și cu puține forțe și mijloace s'au făcut lucruri neașteptate“. „Ai dreptate“, mi-a zis el, „însă eu văd că în cărțile pe cari mi le-ai dat d-ta, afară de învățături admirabile, se mai vorbește despre un mare eveniment al REVENIRII LUI HRISTOS și despre o JUDECATA FINALA. Dacă lucrurile stau așa, de ce nu ieșiți la lucru toți advenții? De ce nu răspândiți în lung și în lat aceste scrieri?“ Eu am zis: „Așteptați, că o să vedeți și acest lucru!“ Am citit atunci textul din Apocalips 18, 1, zicându-i că Domnul va interveni singur și va ajuta să se ducă Evanghelia la toți locuitorii nu numai din țara noastră, dar din toată lumea. Domnul acela a mai cumpărat încă două din cărțile mari, și strângându-mi călduros mâna, mi-a urat mult succes.

Din experiențele mele făcute în lucrarea de colportaj, și din experiențele colportajului nostru, pot spune, că pentru colportajul cu literatură s'au deschis larg ușile, cari odinoară au fost închise. Și dacă acel domn din înalta societate a exprimat o asemenea dorință, după cum ați citit, atunci care este dorința Domnului și Mântuitorului? O, El zice: „Pe cine să trimit, și cine va merge pentru noi?“

Iubite frate și soră, nu ai vrea să aduci oamenilor cărțile și revistele soliei Domnului? În mijlocul lumii, noi avem mulți frați, cari nu știu nimic de venirea Domnului; mulți; foarte mulți nu au nici o cunoștință. Potrivit celor scrise în Mărturie, noi toți trebuie să lucrăm, mic și mare; începând dela frații predicatori și până la cel mai modest dintre membrii noștri, toți ar trebui să purtăm cu noi cărțile soliei. Și lucrarea de a colporta din casă în casă, să nu o socotim drept o înjosire, ci din contră ca cea mai mare favoare din partea Domnului pentru noi. Cetiți în „Colportorul ca Evanghelist“ pp. 18—20. Dacă suntem însă ispițiți să ne rușinăm sau să șocim înjositor acest lucru, atunci Pavel zice: „Mie nu mi-e rușine!“ Rom. 1, 16. Domnul însuși nu S'a rușinat: Ebrei 12, 2; și El învață pe copiii Săi, să îndrăznească și să aibă curaj: Ioan 16, 33; și nici să nu ne rușinăm: Luca 9, 26. Cine se va rușina și Domnul Se va rușina de el.

„Ce frumoase sunt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea!“ „Cei ce seamănă cu lacrimi, vor seceră cu cântări de veselie. Cel ce umblă plângând, când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie, când își strânge snopii“. Isa. 52, 7; Ps. 126, 5, 6.

„Când din zori și până'n noapte
Cu curaj noi vom lucra,
Și 'n vânzare de tractate vom zori,
Bibliei, cărți, Noul Testament
În popor să le'mpărțim,
Adevărul lui Isus să-l răspândim“.

N. Dorobăț.

DEPART. MISIUNII EXTERNE.

Responsabil: D. N. Wall.

Despre lucrarea de evanghelizare din Japonia.

Nu de mult, un frate mi-a scris: „Pentru noi ca popor misionar, lumea devine în adevăr tot mai mică. Zilnic, misionarii lucrării noastre se găesc pe marele oceane, sau pentru a se întoarce în câmpurile lor vechi, sau pentru a se înfige stindardul lui Isus în câmpuri noi“. Și totuși cât pământ nou mai așteaptă să fie lucrat! Nu numai în lumea care devine mai mică, nu, ci și aici în Japonia există încă destul pământ nou, care încă n'a fost lucrat din partea noastră. Din nefericire ne lipsesc și aici ca și pretutindeni mijloacele și puterile de muncă, pentru a satisface nevoile din câmpuri.

După ce am terminat cursul de limbă din Cobe, am rămas în câmpul misionar din Canfai ca evanghelist, pentru a ține prelegeri publice în orașele Cobe, Ozaca și Kioto. Multe suflete au putut fi câștigate prin această lucrare pentru Domnul. De ani de zile dorința mea a fost să încep lucrarea misionară în interiorul nelucrat al Japoniei. Numai sus amintita lipsă de mijloace și ajutoare mi-a fost o piedică în acest drum. Căile Domnului însă sunt minunate. El lucrează mereu și ne deschide ușile, cari par a fi zăvorite. Sufletele doritoare de mântuire li sunt binecunoscute și El în marea Sa iubire, și plin de răbdare, merge după ele. El a fost, care m'a pus în legătură cu asemenea suflete determinând mutarea mea la Okaiama, câmpul meu actual de activitate.

Okaiama are un număr de aproximativ 125 mii locuitori și este foarte bine situat ca centru al unei activități misionare. Din diferitele părți ale câmpului vin scrisori, în cari sunt rugat, să instruesc suflete doritoare. În lucrare Domnul mi-a dat binecuvântarea Sa. El mi-a dăruit suflete cu cari pot lucra. O persoană păzește deja Sabatul, altele se pregătesc pentru a lua parte la serbarea Sabatului. Școala de copii a crescut dela 25 de elevi la 60. Și între acești mici sunt unii, cari nu pierd nici un ceas pentru a îndemna pe tovarășii lor la o purtare bună. Fie ca Incepătorul și Desăvârșitorul tuturor lucrurilor să poarte grijă de această lucrare nouă! Voi însă de acasă rugați-vă împreună cu noi pentru acest câmp nou!

G. D.

...

Ce se petrece în Turcia?

Pentru cunoscătorul profețiilor biblice este de mare învățătură, să urmărească evenimentele din Turcia. Lumea politică s'a obișnuit de mult să dea acestui stat, situat în colțul cel mai depărtat al Europei răsăritene, denumirea de „om bolnav“. Însă această țară cu 14.000.000 locuitori, face de câțiva ani încoace mari eforturi pentru a ajunge la înălțimea unui popor de cultură europeană de Vest. Ei s'au liberat de scrierea arabică nu numai pentru a combate analfabetismul, ci mai mult pentru a se liberă de tutela arabă și de lumea spirituală din Răsărit. Astfel ei caută tot mai mult legătura cu Apusul. Numai în privința credinței, Turcii nu sunt dispuși să învețe din partea Apusului.

Articolul 75 din Constituția turcească zice: „Nimeni nu va fi persecutat din cauza credinței, partidului, serviciului divin sau gândirii sale. Toate exercițiile de cult vor fi libere sub condițiunea, dacă ele nu turbură liniștea publică și ordinea socială, nici nu vatămă bunăcuviința și nu sunt împotriva legii“. Până acum, fiecare convertit dela mahomedanism la creștinism, eră proscris din partea cunoscuților și rudelor, și sortit morții. Astăzi însă religiunea este după lege o chestiune particulară. Faptul însă că cetățenii nemahomedani—creștini sau evrei—pot deveni soldați, însă nu pot să îndeplinească vreo slujbă publică și nici nu obțin permisiunea să călătorească în Asia Mică, arată că practica este cu totul alta. Ori care străin poate să obțină permisiunea pentru a face o călătorie într'un oraș turcesc din Asia Mică, însă nici un cetățean nemahomedan al țării.

Orice propagandă religioasă, fie din partea creștină fie din partea mahomedană este interzisă. În Brussa, un oraș turcesc din Asia Mică, 3 învățători americani ai unei școli americane au fost condamnați de către Înalta Curte, pentru propagandă religioasă, la închisoare și amendă în bani—sigur că a fost numai 3 zile de închisoare și o amendă de 4 lire—iar școala a fost închisă. Un predicator mahomedan a ținut o cuvântare, în contra libertății care a fost acordată de către Republică femeilor turcești, un fapt care este împotriva învățăturilor din Coran; și el a fost condamnat din cauza aceasta la 2 ani și două luni închisoare. Nici o clădire pentru scopuri bisericești, fie creștină fie mahomedană, nu poate să fie construită fără aprobarea guvernului. Într'o școală de mânăstire pe o insulă în apropierea Constantinopolului a fost zidită o biserică fără aprobare; ea a trebuit să fie dărâmată.

Chiar în școli nu este permis învățământul

religiei, nici pentru creștini și nici pentru mahomedani. În școlile guvernului ce-i adevărat, în fiecare săptămână este câte o oră în care se predau, „din-derslerie“ (lecțiuni religioase). Guvernul a tipărit pentru acest scop tractate mici, cari urmează să fie întrebuințate în învățământ. Însă conținutul lor nu este de loc religios. Religiunea mahomedană este folosită numai ca un mijloc pentru a atinge scopul, învățând pe copii morală și naționalism. Astfel crește un neam necredincios, care nu cunoaște pe Dumnezeu.

Mână în mână cu acest val al necredinței merge în popor o mișcare împotriva creștinismului, pe care noi creștinii trebuie să o urmărim cu atențiune. Cu câteva luni în urmă s'a făcut încercarea în cercurile presei de a înființa o societate, pentru a isgoni pe misionarii creștini, a cărei statute însă n'au fost aprobate de către guvern. În ziare și reviste se ia deseori o poziție împotriva misiunilor creștine, poporul fiind influențat prin articole lungi însoțite de clișee. De multe ori poți ceti titlurile următoare: „In a cărui mână este vieța noastră spirituală?“ — „Nu otrăvesc misiunile pe copiii noștri?“ În aceste articole nu se găsesc atacuri religioase împotriva creștinismului; ele sunt scrise numai din punctul de vedere politic și desemnează pe misionari ca pregătitori de drum pentru imperialism și cosmopolitism.

Nu trebuie să ne mirăm, dacă ziarele aduc aici știri de multe treceri la mahomedanism. După indicațiunile din „Milliet“ (un ziar din Constantinopole) sau adresat 400 de persoane (după un anunț mai târziu două mii) prefectului orașului cu rugămintea să treacă la mahomedanism. Cele mai multe treceri au fost făcute probabil din motive de afaceri sau de căsătorie. S'au întors oare în același timp tot atâți dela mahomedanism la creștinism? Noi trebuie să ne îndoim asupra acestui fapt, din cauza experiențelor, pe cari le-am făcut. Mahomedanismul, a păstrat încă puterea lui de atracție pentru acei, cari vor să creadă în Dumnezeu fără a trebui să schimbe vieța lor.

Cu toate acestea sunt semne, cari arată că și în Turcia va răsări într'o bună zi sămânța care a fost semănată în timp de mulți ani. Mulți căutători ai adevărului, cari vin asemenea lui Nicodim „noaptea“ la Isus, vor mărturisii în curând credința lor și vor aduce inimile lor ca jertfe plăcute lui Dumnezeu, precum a adus Nicodim după răstignirea Domnului Hristos smirnă și alue.

ANUNȚ. — Se caută 2 ucenici pentru mare atelier mecanic cuprinzând mai multe branșe. A se adresa în scris la: Ioseff Tonchievici, Piatra-Neamț, str. Cuza-Vodă N. 156. Sabatul liber.